

Не дѣй трептѣ въ лицѣхъ зеленѣхъ, (главѣхъ)

Че съмь много нажаленъ . . . .

У въ градникъ не свирѣи

Вечеръ, стурниз прѣдъ зоры :

Остави са, Остави

И тѣжы ми не повн.

Твойтѣ веселы пѣсни,

Съ мило либе двала ний,

Много сми ги сашдан

И сми са растѣвали ;

Но самъ ин остануъ азъ

И ми й тѣжнз ^{уи е} твоя гадъ,

Катѣ припоминаеъ снзи чаръ

Какъ та глашухмы тогдаъ

==0==

Изъ твоей-чѣ Очи

Създа искочи

Какъ сладокъ медъ,

Та ин овѣли

Образкы вѣлы —

Кат' изъ дребенъ агаж.

А изъ клепачи

лъшатъ г а е д а ч и